

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.667/2016/5.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Márki Zoltán, a tanács elnöke
Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró
Dr. Kónya István, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2017. március 30.
Az ügy tárgya: testi sértés büntette
Terhelt: I. rendű
Első fok: Szegedi Törvényszék, 1.B.1213/2012/239., ítélet, tárgyalás, 2015. január 6.
Másodfok: Szegedi Ítélőtábla, Bf.II.306/2015/27., ítélet, tárgyalás, 2015. november 12.
Az indítvány előterjesztője: I. rendű terhelt
Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szegedi Törvényszék 1.B.1213/2012/239. számú, illetőleg a Szegedi Ítélőtábla Bf.II.306/2015/27. számú ítéletét I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Szegedi Törvényszék az 1.B.1213/2012/239. számú ítéletével I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [1978. évi IV. törvény - a továbbiakban: korábbi Btk. - 170. § (1) bekezdés és (6) bekezdés I. fordulata], mint társtettést, és ezért - mint többszörös visszaesőt - 7 évi fegyházbüntetésre és 7 évi közügyektől eltiltásra ítélte.
- [2] Az I. rendű terhelt tekintetében kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Szegedi Ítélőtábla a Bf.II.306/2015/27. számú ítéletében megállapította, hogy az I. rendű terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható; egyebekben azonban az elsőfokú ítéletet e terhelt tekintetében helybenhagyta.
- [3] A bíróság jogerős ítéletében megállapított tényállás I. rendű terheltet érintő részének lényege szerint I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltek 2012. év augusztus hó 11. napjáról 2012. év augusztus hó 12. napjára virradóra együtt szórakoztak a vendéglátóipari egységben. A terheltek ennek során abban a helyiségben, ahol a bárpult található, nagyobb mennyiségű alkoholt, ezen belül nagyobb részt - pontosan meg nem határozható mennyiségű és minőségű - tömény szeszt

fogyasztottak, és ettől pontosan meg nem határozható fokú alkoholos befolyásoltság állapotába kerültek. A sértett ugyanezen időpontban a vendéglátóipari egység belső helyiségében tartózkodott egy ismerőseivel, és szintén nagyobb mennyiségű, pontosan meg nem határozható mennyiségű és minőségű alkoholt fogyasztott, amelytől ugyancsak ittas állapotba került.

- [4] Az I. rendű terhelt szórakozás közben a szórakozó vendégek közül több személybe belekötött, azokkal szemben agresszíven lépett fel, illetve a vendéglátóipari egység berendezésébe is több alkalommal belerúgott, majd 2012. év augusztus hó 12. napján 3 óra 8 perc körüli időpontban bement a helyiség azon belső helyiségébe, ahol többek között a sértett is tartózkodott. Az I. rendű terhelt először a sértettel, illetve a sértett társaságában lévő ismerőseivel beszélgetett, akivel szóváltásba keveredett, majd ezt követően, 3 óra 10 perckor egyrészt szóban, másrészt integetéssel felszólította a sértettet, hogy menjen ki vele a vendéglátóipari egység előtt található utcára, illetve a vendéglátóipari egység utcára nyíló teraszára. Asértett az I. rendű terhelt felszólításának eleget tett; követte az I. rendű terheltet a vendéglátóipari egység előtt található teraszra. Ekkor a II. és a III. rendű terheltek már kint, a bejáratnál lévő padnál tartózkodtak. Miután a sértett a teraszra kilépett, az I. rendű terhelt vitatkozni kezdett a sértettel oly módon, hogy ekkor a III. rendű terhelt már mellette állt.
- [5] Ezt követően rövid idő múlva az I. rendű terhelt egy hirtelen mozdulattal megütötte a sértettet a fején, mire a II. rendű terhelt is a sértett felé lépett támadólag. A sértett ekkor az I. rendű terhelt ütésének, valamint a II. rendű terhelt támadó fellépésének hatására a terasz jobb oldali részébe próbált menekülni, azonban ekkor mindhárom terhelt utána szaladt. Ott a három terhelt közül egy pontosan meg nem határozható személy a sértettet bántalmazta, aki ennek hatására pontosan meg nem határozható körülmények között a földre került. Ekkor az álló helyzetben lévő I. rendű terhelt a földön fekvő sértettet több alkalommal, pontosan meg nem határozható helyen megrúgta, majd az 1. számú tanú az I. rendű terheltet a sértettől ellökdöste. Ezt követően a II. és a III. rendű terheltek léptek oda a sértetthez, és mind a ketten több alkalommal megrúgták őt. Az I., II. és III. rendű terheltek fenti bántalmazásának hatására a sértett feje vérezni kezdett.
- [6] Időközben a sértett a földről felállt, ekkor az I. és a II. rendű terhelt kézzel fejen ütötte a sértettet, aki ettől ismételten a földre került. A fenti tényt észlelte a 2. számú tanú, aki azért, hogy a vérző sértettet törülközővel ellássa, bement a benti helyiségbe. Ekkor az I. rendű terhelt azonban bement a 2. számú tanú után, és nem engedte, hogy a sértettnek segítséget vigyen, illetve agresszíven a pult mögé bezavarta.
- [7] A sértett eközben a földről ismételten felkelt, és próbált visszatérni a vendéglátóipari egységbe. A sértettet ekkor II. rendű és III. rendű terheltek ököllel ütni kezdték és a földre rántották, majd a földre kerülő sértett bántalmazását tovább folytatták oly módon, hogy a II. rendű terhelt a sértett felső testébe több alkalommal belerúgott, míg a III. rendű terhelt több alkalommal jobb kézzel, ököllel a sértett fejét, illetve felső testét megütötte. A sértett e közben próbált a bántalmazással szemben védekezni.
- [8] I. rendű terhelt a belső helyiségből, észlelve a teraszon történő eseményeket, ismételten kiment a teraszra, odalépett a társai bántalmazásai következtében földre került sértetthez, és a társai szeme láttára legalább három alkalommal megtaposta a földön fekvő sértett fejét. Az I. rendű terhelt fenti magatartása után az eljárás során ismeretlenül maradt személy mindhárom terheltet ellökte az akkor már mozdulatlanul hason fekvő sértettől, azonban a II. rendű terhelt ennek ellenére még egyszer belerúgott a sértett fejébe.
- [9] A sértett az I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltek együttes bántalmazása következtében a homlok jobb oldalán 6 centiméter átmérőjű vérömlennyel járó lágyrész-zúzódást, a homlok bal oldalán 3 centiméter átmérőjű vérömlennyel járó lágyrész-zúzódást, a jobb szemöldök belső szélénél 1,5 centiméteres legnagyobb kiterjedésű zúzott sebet, az előző sérülés felett mintegy 3 centiméterrel ferde lefutású, 0,5 centiméter hosszúságú repesztett sebet, a bal szemöldök belső szélének vonalában, attól 8 centiméterrel feljebb a homlokon 1 centiméter hosszúságú, ferde lefutású

repszett sebet, mindkét alsó és felső szemhéj belfelszínén, a kötőhártya alatt, pontosabban meg nem határozott kiterjedésű és elhelyezkedésű bevérzést, az alsó ajak középső harmadában, az ajakpírnak megfelelő 0,5 centiméter hosszúságú repesztett sebet, az alsó ajak állományában, középső harmadban, az ajakpírbőr határon 3 centiméter hosszú repesztett sebet, az alsó és felső ajak nyálkahártyája alatt pontosabban meg nem határozott számú, elhelyezkedésű és kiterjedésű bevérzést, az állcsúcs jobb oldalán 2x3 centiméteres hámhörzsolást, a vetületébe eső bőr alatti bevérzéssel, agyrázkódást, kiterjedt bal félteken keményburok alatti vérzést, a bal oldali agykamra-rendszer összenyomásával, 1 centiméteres jobbra irányuló középvonal-eltolódással, a bal oldali kisebb kiterjedésű, lágyburok alatti vérzést szenvedett el.

- [10] A sérülések közül a kiterjedt keményburok alatti vérzés gyógytartama 8 napon túli, annak tényleges gyógytartama 6-8 hét volt. A fenti keményburok alatti vérzés közvetlen életveszélyt okozott. Az ezzel kapcsolatosan elvégzett műtéti beavatkozás szükségszerű volt, annak elmaradása a sértett halálához, vagy maradandó idegrendszeri károsodáshoz vezethetett volna. Az agyrázkódás és a felső agy lágyrész sérüléseinek gyógytartama szövődménymentes esetben külön-külön és együttesen 8 napon belüli volt. A sértett sérülésével kapcsolatosan súlyos egészségromlás nem jött létre. A sértettnél maradandó fogyatékoság nem alakult ki.
- [11] Az életveszélyes koponyaűri vérzés az agynak a csontos koponyában, a belső agyvíztérben történő meglendülése során a nyíló erők hatására alakult ki. A fenti sérülést oldalról kapott, a fejet nem alátámasztott helyzetben ért, legfeljebb közepes erejű ökölütés okozhatta. Azt az eljárás során kétséget kizáróan megállapítani nem lehetett, hogy a sértett bántalmazása során melyik terhelt ökölütése okozta a kérdéses sérülést.
- [12] A terheltek a cselekmény befejezését követően a szórakozóegység pultjához visszamentek, ott elfogyasztották a korábban megrendelt italaikat, majd a továbbra is magatehetetlen állapotban fekvő sértettet hátrahagyva a helyszínről eltávoztak anélkül, hogy a sértetthez segítséget hívtak volna. A vendéglátóipari egységben dolgozó pultos csak a terheltek távozása után értesítette a mentőket, tekintettel arra, hogy az I. rendű terhelt korábban kifejtett magatartásától megijedt. A kiérkező mentők a sértettet kórházba szállították, ahol a koponyaűri vérzésre tekintettel rajta műtéti beavatkozást hajtottak végre, ennek során a bal oldali keményburok alatti vérzés eltávolításra került. A sértettet a sérülést követően 10 nap eltelte után engedték haza.

II.

- [13] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Ebben érdemben a jogerős ítélet megváltoztatását, a terhére rótt cselekmény törvényes - de az indítványban egyértelműen meg nem jelölt, feltehetően garázdaság büntetteként való - minősítését, és büntetése mértékének jelentős enyhítését kérte.
- [14] Indokai szerint az I. rendű terhelt a vádbeli eset alkalmával ittas állapotban, testi sértés okozásának szándéka nélkül került szóváltásba a szintén ittas állapotban lévő sértettel. Vitájukat közös megegyezéssel a szórakozóhely előtt, az utcán, kisebb „kakaskodással” elrendezték, majd visszatértek a sörözőbe, és az I. rendű terhelt lezártnak tekintette a konfliktust. A testi sértéshez vezető cselekvőség csak ezt követően kezdődött meg, melynek során nem lehetett megállapítani, hogy a terheltek és a sértett közül pontosan ki mit tett, illetve nem tett. Ehhez képest azonban szándékegység a terheltek között - az indítvány szerint - fel sem merülhet.
- [15] A terhelt vitatta a másodfokú bíróság azon álláspontját, miszerint nincs jelentősége, hogy a súlyos sérülést ténylegesen ki okozta, hanem a bekövetkezett eredményért társtettesként felelős mindhárom terhelt, tekintet nélkül arra, hogy a súlyos sérülés okozóját meg lehetett-e állapítani, vagy sem. A terhelt álláspontja szerint az „egyetemleges felelősség” összeegyeztethetetlen a jogállamisággal, és az alkalmazása fel sem merülhet olyan esetben, amikor az egyes terhelti cselekvőségek eltérőek, és jól körülhatárolhatók.

- [16] Az indítvány szerint valamennyi terhelt cselekvőségét külön-külön kell vizsgálni és megítélni; a helyes álláspontot a BH 1998.207. számon közzétett jogesetben kifejtettek tükrözik, miszerint, ha valamelyik elkövető túllépi a szándékegység körét, azért a másik elkövető nem vonható felelősségre. A terhelt álláspontja szerint jelen ügyben a szándékegység megállapításának semmilyen alapja nincs; összeheszésre vonatkozó adatot a tényállás nem tartalmaz, mindhárom terhelt önállóan, a saját belátása szerint cselekedett.
- [17] Az I. rendű terhelt kifejtette, hogy az ittas állapot, bár súlyosító körülmény, de mégiscsak tudatbeszűkülést eredményez, amit figyelembe kell venni a büntetés kiszabása során. Utalt arra, hogy a szándékosság nem csupán ténymegállapítás, hanem jogi következtetést is jelent, és mint ilyen, akár a felülvizsgálati eljárásban is módosítható. A terhelt kiemelte azt is, hogy a jogerős ítéletben megállapított tényállást nem vitatja, sőt indítványa kifejezetten arra irányul, hogy a tényállásból megállapítható tudati tények, és személyes cselekvősége alapján határozza meg a Kúria a minősítést, és ehhez igazítsa a büntetést is.
- [18] Az indítvány az elsőfokú ítélet indoklásából idézte az orvosszakértői vélemény azon részét, miszerint a sértett fejének az I. rendű terhelt általi megtaposása és az I. rendű terhelt rúgásai nem okozhatták a sértett életveszélyes sérülését, ellenben a II. rendű terheltnek a sértett halántékára mért két öklütése - amit saját maga is elismert - okozhatta azt. A terhelt álláspontja szerint e szakértői álláspont kategorikus; tartalmazza, hogy a bevérzést csak a fejét alá nem támasztott helyzeten ért, halántékra irányuló öklöcsapás okozhatta, amire - a II. rendű terhelt által többször is elismert két ütésen kívül - az egész eseménysor folyamán máskor, vagy más által nem került sor.
- [19] Végül hangsúlyozta az I. rendű terhelt, hogy nem csupán a szakvélemény, de a sértett és a többi tanú vallomása is kizárja őt az életveszélyes sérülés okozásában való részvételből; a korábban említett, kölcsönös „kakaskodásuk” után ő és a sértett is visszatért a kocsmába, a későbbiek során a sértett már csak a II. és a III. rendű terheltekkel verekedett.
- [20] A Legfőbb Ügyészség a BF.1547/2016/1. számú átiratában az I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt törvényben kizártnak tartotta, és annak elutasítására tett indítványt.
- [21] Indokául utalt arra, hogy felülvizsgálatnak csak a törvényben meghatározott ok alapján van helye, és az indítvány elbírálása során a jogerős ítéletben megállapított tényállás az irányadó, ami az indítvánnyal nem támadható. Jelen esetben a jogerős ítéleti tényállás tartalmazza a három terhelt által kifejtett együttes bántalmazást, aminek következtében a sértett közvetlen életveszélyes állapotba került, azt pedig kétséget kizáróan nem lehetett megállapítani, melyik terhelt öklöcsapása okozta az életveszélyes sérülést.
- [22] Az ügyészi álláspont szerint a terhelt, bár anyagi jogszabálysértésre hivatkozik, azonban tartalmát tekintve a tényállást vitatja, amely tartalmazza, hogy a terheltek a sértettet közösen bántalmazták, és mindhárom terhelt többször megütötte a sértett fejét, álló és fekvő helyzetben egyaránt. Az I. rendű terhelt társai cselekvőségét látva vett részt az ütlegelésben; azt valóban rögzíti a tényállás, hogy az I. rendű terhelt egy ízben visszament a szórakozóhelyre, azonban észlelve társai magatartását, újból kiment, és ismét bekapcsolódott a bántalmazásba.
- [23] Következetes a bírói gyakorlat, hogy amennyiben többen, egymás tevékenységéről tudva, akarategységben bántalmazzák a sértettet, az okozott eredmény miatt valamennyien társtettesként felelnek. A tényállásban rögzített terhelti magatartások alapján a súlyos sérülés okozására egyenes, az életveszélyes sérülés előidézésére pedig az eshetőleges szándéka terjedt ki egyaránt mindhárom terheltnek; ezért a szándékegység kereteinek a II. és III. rendű terhelt által való túllépésre vonatkozó hivatkozás sem helytálló. A garázdaság törvényi tényállási elemeit a terheltek valóban maradéktalanul megvalósították, azonban a garázdaság szubszidiárius voltára tekintettel az életveszélyt okozó testi sértés büntetése mellett a megállapításának nincs helye.
- [24] Ezért - a Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint - az I. rendű terhelt bűnösségének megállapítására életveszélyt okozó testi sértés büntetében törvényesen került sor, és mivel a minősítés megfelel a büntető anyagi jog szabályainak, a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke a

felülvizsgálati eljárásban önmagában már nem vitatható.

III.

- [25] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata alapján tanácsülésen bírálta el.
- [26] Az indítvány nem alapos.
- [27] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, ami a jogerős ítélettel szembeni jogi - és nem pedig ténybeli - kifogás lehetőségét biztosítja. E jogorvoslati mód kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdés a)-g) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető. A felülvizsgálat során megkerülhetetlen szabály, miszerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletben megállapított tényállás az irányadó, ami az indítvánnyal nem támadható [Be. 423. § (1) bekezdés]; továbbá a felülvizsgálat során bizonyításnak nincs helye [Be. 388. § (2) bekezdés első mondata, Be. 419. § (1) bekezdés].
- [28] A Be. 416. § (1) bekezdés b) pont első fordulata szerinti felülvizsgálati ok valóban megvalósul, ha a jogerős ítéletben
- a terhelt terhére rótt bűncselekmény minősítése téves,
 - a kiszabott büntetés törvénysértő,
 - és e két körülmény között oksági összefüggés áll fenn; azaz a kiszabott büntetés a téves minősítés következtében törvénysértő. Az első feltétel hiányában a soron következő vizsgálata már szükségtelen, a harmadik feltétel pedig az első két követelmény bármelyikének hiányában nem is értelmezhető.
- [29] Kétségtelen, hogy a terhelt az indítványában hivatkozott olyan tényekre, amelyek a tényállásban nem, vagy eltérően szerepelnek. Az indítvány szerint az eseménysor első szakaszában csak némi „kakaskodásra” került sor az I. rendű terhelt és a sértett között, majd az I. rendű terhelt visszatért a sörözőbe, és a további eseményekben már nem vett részt. Ezzel szemben az irányadó tényállás azt tartalmazza, hogy az I. rendű terhelt társai már az első alkalommal is bekapcsolódtak a bántalmazásba, mindhárman többször ököllel megütötték a sértettet, és bele is rúgtak, aki ettől a földre is került. Az I. rendű terhelt pedig - miután a helyiségbe visszamenve megakadályozta, hogy a szórakozóhely pultosa segítséget hívjon - újból kiment, és ismét rész vett a sértett bántalmazásában.
- [30] Az indítvány azonban nem arra irányult, hogy a Kúria változtassa meg a jogerős ítélet ezen ténymegállapításait. Ezért azon hivatkozása, miszerint az I. rendű terhelt a jogerős ítéletben felrótt magatartásával nem a két évtől (a többszörös visszaeső terhelt esetében) tizenkét évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett, a korábbi Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés első fordulata szerint minősülő testi sértés büntetettét, hanem a két hónaptól (ugyancsak a többszörös visszaesésre tekintettel) négy év hat hónapig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a korábbi Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntetettét követte el, megfelel a Be. 416. § (1) bekezdés b) pont első fordulata szerinti felülvizsgálati oknak. Annak alapos volta esetében ugyanis a kiszabott büntetés valóban törvénysértő lenne.
- [31] Ezért az indítványban foglalt jogkérdés - azaz az egyes elkövető felelősségének terjedelme többek általi bántalmazás esetén, ha a minősítést meghatározó sérülés okozója személy szerint nem állapítható meg - felülvizsgálat tárgya lehet. Azt azonban a konkrét ügyre vonatkozóan az indítványnak az irányadó tényállástól részben eltérő ténybeli hivatkozásait figyelmen kívül hagyva, a Be. 423. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapulvételével kell elbírálni.
- [32] A Kúria ennek megfelelően járt el. A korábbi Btk. 20. § (3) bekezdése szerint társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását, egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg. Az elkövető pedig mindig maga választja meg magatartásának módját, ami - értelemszerűen -

helyzeti előnyéből fakadó lehetőség. Ha nem korlátozza a kívülág számára világosan és a másik elkövető számára kifejezetten saját magatartása hatókörét, akkor az egyidejű, azonos térben, egymás észrevehető, elérhető - ekként közvetlen - közelségében kifejtett elkövetői (tettesi és részesi) magatartások kölcsönösen szándékegységben vannak. Ilyen kívülágbeli fizikai feltételek mellett ugyanis - önmagában az érzékszervek természetes működése általi (s ekként szubjektíve sem befolyásolható) felfogóképességéből adódóan - nincs ésszerű alapja és ennél fogva indoka annak a következtetésnek, hogy az elkövető magatartásának tudattartalma nem fogta át a másik elkövető magatartását; nyilvánvalóan fel sem merülhet, hogy az I. rendű terhelt nem látta, nem észlelte, hogy a sértettet - vele egy időben - a társai is bántalmazták. A tudomásszerzés nélküli észlelés eleve szűk körben lehetséges, így az irányadó tényállásból okszerűen következik, hogy az I. rendű terhelt társai magatartását észlelte, sőt saját magatartását kifejezetten, és célzatosan ahhoz igazította. A folyamatos bántalmazásban való részvétele a társaival való szándékegységét egyértelműen felismerhetővé teszi.

- [33] Ilyen körülmények között, aki bizonytalan abban, hogy a közös bántalmazás másik résztvevője esetleg az ő szándékán túlmenő sérülést okozhat, akkor választhatja azt, hogy a további bántalmazással felhagy, és eltávozik. Ha viszont ott marad vagy - miképp jelen esetben - még vissza is tér, akkor legalábbis eshetőlegesen tudatában van annak, hogy másokkal közös sérelem okozásában vesz részt. Elhatárolódására vonatkozó, a kívülágban felismerhető magatartás hiányában pedig utóbb nem hivatkozhat - a ténybeliség ellenére - eredményesen arra, hogy társa(i) szándékát nem ismerte, és azzal nem azonosult. Márpedig a közös bántalmazásban való részvétel nemhogy elhatárolódásra vonatkozó tudati tartalomra nem utal, hanem egyenesen megcáfolja azt.
- [34] Az indítványban foglaltakkal szemben a társtettesi szándékegység nem feltételez előzetes megállapodást, szóbeli megegyezést; a tett közös végrehajtásában megmutatkozó egyetértés a cselekedet helyszínén is létrejöhet. Ezért önmagában az, hogy az I. rendű terhelt előbb a II. és III. rendű terhelt cselekvőségét észlelve is folytatta a sértett általa megkezdett bántalmazását, majd miután a segítségkérés megakadályozása végett bement a sörözőbe, újból visszatért, és immár ő csatlakozott a társai által kifejtett bántalmazáshoz, a terheltek szándékegységét nyilvánvalóvá teszi.
- [35] A kifejtettek - ekként a tudatra vont következtetés - alapja tehát ténybeli; azok azonos elvi alapon állnak a kísérlet esetében az önkéntes elállás, önkéntes eredményelhárítás mögött meghúzódo törvényi megfontolással, aminek lényege, hogy az elkövetőnek a kívülágban érzékelhetően tennie kell azért, hogy büntetőjogi felelősségét is korlátozni lehessen.
- [36] A bántalmazásban - az irányadó tényállás szerint - mindhárom terhelt ököltetésekkel és rúgásokkal vett részt, időben hosszan elhúzódóan, kontrollálatlanul bántalmazva a részben már sérült, védekezésre képtelen sértettet is. Ezért a terheltek szándékegysége - a kívülágban kifejtett magatartásuk alapján - kétséget kizáróan súlyos, akár életveszélyes sérülés okozására vonatkozott. A szándékegység ezen kereteit meghaladó, ún. minőségi túllépés tehát a társtettesek egyikének részéről sem történt.
- [37] Következésképp az I. rendű terhelt társtettesi felelősségét az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a bíróság jogerős ítéletében az irányadó tényállásban foglalt ténybeli adatokra alapítva, mindenben helyesen, az anyagi jogszabályok sérelme nélkül állapította meg. Közös bántalmazás esetén, amikor is valamennyi elkövető tisztában van társai cselekvőségével, és saját tevékenységét annak ismeretében, ahhoz képest alakítja és fejt ki, valóban közömbös, hogy a súlyosabb minősítést megalapozó sérülést éppen melyikük fizikai erő kifejtése idézte elő. Következetes ítélkezési gyakorlat, hogy ilyen esetben az okozott eredményért valamennyi elkövető társtettesként felelős (BH 2009.71., BH 1996.133., BH 1975.452.).
- [38] Ebből viszont az is következik, hogy a jogerős ítéletben az I. rendű terhelt cselekményének minősítése törvényes. A terhelt cselekményének garázdaság büntettként [korábbi Btk. 271. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont] való minősítésére nem kerülhet sor, mert a terhelt - társaival - életveszélyes sérülést okozott, e cselekmény büntetési tétele (két évtől nyolc évig terjedő

szabadságvesztés) pedig meghaladja a garázdaság büntetének büntetési tételét (két hónaptól három évig terjedő szabadságvesztés), és garázdaság megállapítására - a korábbi Btk. 271. § (1) bekezdésének egyértelmű szövegezése szerint - csak akkor kerülhet sor, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósult meg. Téves minősítés hiányában pedig a büntetés nemének és/vagy mértékének felülvizsgálatára önmagában már nincs törvényes lehetőség (BH 2016.264.II., BH 2012.239., EBH 2011.2387.II., BH 2009.322., BH 2005.337.III.).

- [39] Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

V.

- [40] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [41] A Be. 418. § (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdés e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. § (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2017. március 30.

Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Kónya István s.k. bíró

Kiadmány hitelélül:

Horváth Anita
bíróági ügyintéző